

ת"פ 46342/11/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו עסב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46342-11-20 מדינת ישראל נ' אבו עסב (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד אבו עסב (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד תמר איבלמן

ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות חברות בארגון טרור ובשתי עבירות גיוס חבר לארגון טרור.

כשנה וחצי לפני הגשת כתב האישום פנה עטא דרבאס עואדללה מעיסוויה לנאשם, על רקע היכרות מוקדמת ביניהם, והציע לו להתגייס לארגון הטרור "החזית העממית לשחרור פלסטין" והנאשם הסכים.

לאחר גיוסו של הנאשם ביקש ממנו עטא לגייס אנשים נוספים לארגון, ולארגן פעילויות כגון חלוקת ממתקים וביקור משפחות אסירים מטעם הארגון. החל ממועד זה, פעל הנאשם בארגון ובמסגרתו ביצע את הפעולות הבאות: הנאשם פנה לתאומים מ' וא', קטינים שהיו באותה עת כבני 16 וחצי, הציע להם להתגייס לארגון והם הסכימו. הנאשם הסביר לקטינים כי עליהם להיפגש עם האחראי עליו בארגון בכדי שגיוסם יושלם. במועד לא ידוע אירגן הנאשם מפגש בין הקטינים ואדם נוסף לבין עטא. המפגש התקיים ברכבו של עטא, ובמהלכו הסביר עטא לקטינים על הארגון ופעילותו, אמר להם שהנאשם יפקד עליהם, והנאשם יפעל מול עטא. בחלוף מספר שבועות הסיע הנאשם את הקטינים ואדם נוסף לוויולה בירחו לפגישה נוספת עם עטא. ביריחו נפגש עטא ביחידות עם הקטינים ותידרך אותם כיצד לנהוג במקרה של חקירות שירות הביטחון הכללי והמשטרה בישראל על מנת להסתיר את השתייכותם לארגון.

בסמוך לחודש הרמדאן 2020, במועד לא ידוע, החליט הנאשם לחלק מגני הוקרה למשפחות אסירים בשכונת עיסוויה. הוא אסף כסף מפעילים בארגון, רכש חמישה מגני הוקרה, שעל כל אחד מהם הוטבע שם האסיר והמילים "בהוקרה מחבריו של האסיר". הנאשם החביא את המגנים בביתם של הקטינים, וכעבור מספר ימים הלכו הנאשם, שני הקטינים ואחרים לחלק את המגנים למשפחות האסירים.

בחודש הרמזדן 2020, במועד לא ידוע, הזמין הנאשם את הקטינים להצטרף לפעילות הארגון לכבוד הארוחה שלפני הצום. הנאשם השתתף בפעילות וחילק עם הקטינים ממתקים לעוברים ושבים, מטעם הארגון וכחלק מפעילות הכשרת הלבבות של הארגון.

במועד שאינו ידוע במדויק, חילק הנאשם מזון למשפחות בעיסויה מטעם הארגון. הוא קיבל את המזון ואת שמות המשפחות מנציגי הארגון, וחילק אותו יחד עם אחרים, תוך שהציגו עצמם למשפחות כנציגי הארגון.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין חמישה-עשר לעשרים וחמישה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור עליו עונש של שמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, המצוי בחלקו האמצעי - תחתון של המתחם. המאשימה טענה כי חלקו של הנאשם חמורים פחות מזה של עטא, והדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את העובדה כי הנאשם לא רק תמך בעצמו בארגון הטרור אלא גייס גם אחרים, ובפרט את העובדה כי גייס קטינים לארגון. המאשימה ותמכה עמדתה בפסיקה.

4. ב"כ הנאשם חזר על הטענות שטען בעניינו של עטא, טען כי ארגון החזית העממית לשחרור פלסטין מיתן מאד את התנהלותו ולא מבצע עוד פעילות צבאית, הדגיש את האופי האזרחי של פעילות הנאשם בארגון ואת גילו הצעיר, הודאתו וקבלת האחריות על המעשים.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין חודשי מאסר ספורים לעשרה חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה רלבנטית.

מתחם העונש ההולם

5. הערכים המוגנים באמצעות העבירות לפי חוק המאבק בטרור הם שמירה על בטחון המדינה וביטחון הציבור מפני התארגנויות ופעילויות טרוריסטיות.

6. אכן, פעילותו של הנאשם בארגון הטרור שאליו התגייס הייתה פעילות בעלת אופי אזרחי של תמיכה בציבור ובמשפחות אסירים. עם זאת, גם פעילות שאינה בעלת אופי צבאי, אלא בעלת אופי אזרחי בלבד, היא פעילות אסורה כאשר מתבצעת במסגרת ארגון טרור, שכן יש בה כדי לבסס את מעמדו של ארגון הטרור ולהרחיב את בסיס התמיכה בו בקרב האוכלוסייה שבשמה הוא פועל לכאורה. פעילות שכזו, הנעשית לרווחת הציבור, יש בה כדי להעניק לארגון צביון לגיטימי, לכאורה, לעודד אחרים להצטרף אל הארגון, להרחיב את בסיס התמיכה בו ולהרחיב את תשתית הפעילים המהווה פוטנציאל לביצוע פעולות חבלניות או תמיכה וסיוע בפעילויות שכאלה. לפיכך, גם פעילות אזרחית במסגרת ארגון טרור מקימה סכנה לביטחון המדינה ולביטחון תושביה.

7. הנאשם היה חבר בארגון הטרור במשך תקופה ארוכה בת כשנה וחצי. תפקידו בארגון היה זוטרי מתפקידו של עטא, ואולם אין לראות בו כמי שהתנהל באופן פסיבי בלבד, גויס והופעל על ידי עטא, שכן גם הנאשם עצמו עסק בגיוס פעילים. המעשה של גיוס פעילים נוספים הוא נסיבה מחמירה בפרט כאשר הנאשם החליט לגייס קטינים לארגון טרור.

8. ארגון החזית העממית, שבו היה הנאשם חבר ופעיל, הוא ארגון טרור רצחני, שביצע בעבר פעולות טרור קשות ועקובות מדם. עם זאת, יש מידת מה של צדק בטענה, כי ארגון זה צמצם בשנים האחרונות את היקף פעילותו הצבאית מתוך ישראל. בכך יש כדי לצמצם במעט את הסיכון שנגרם כתוצאה מפעילות הנאשם בארגון הטרור ומחברותו בו.

9. מדיניות הענישה הנוהגת היא, בדרך כלל, בדמות מאסר בפועל. ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 1588-07-14 **בייבוח ואח' נ' מדינת ישראל** (22.10.14) והפסיקה הנזכרת שם; ת"פ (ירושלים) 51244-02-17 **מדינת ישראל נ' דרבאס** (פורסם בנבו 28.9.17).

10. לנוכח האמור לעיל, ובשים לב לחלקו של הנאשם בעבירות אל מול חלקו ותפקידו של עטא, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שישה לעשרים ושניים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם

11. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו וקבלת אחריות על המעשים. באלה היה כדי לחסוך בזמן שיפוטי ולקצר את משפטו של הנאשם.

12. הנאשם צעיר כבן 25. העבירות מהסוג שביצע הן עבירות שמבוצעות מתוך מניע אידיאולוגי. לפיכך, שיקום אינו רלבנטי בעניינו של הנאשם, והסכנה של חזרה על המעשים שרירה וקיימת ומחייבת מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה אישית ולשיקולי הרתעה כלליים.

13. הצורך בהרתעה אישית נובע גם מתוך עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה קודמת בעבירות יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה. עם זאת נתתי דעתי לעובדה כי מדובר בעבירות משנת 2012, שבוצעו כשהנאשם היה קטין כבן 17, ולזמן שחלף מאז.

14. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי-תחתון של מתחם העונש ההולם.

15. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנים - עשר חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 8.11.20.
- ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור התשע"ו-2016.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר תשפ"א, 01 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.